

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

18 юни 1991 година*

По дело С-260/89

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда, съгласно член 177 от Договора за ЕИО от Monomeles Protodikeio Thessaloniki (Гърция) в производството, висящо пред този съд между

Elliniki Radiophonia Tileorassi Anonimi Etairia (ERT AE),

встъпила страна:

Panellinia omospondia syllogon prossopikou ERT,

и

Dimotiki Etairia Pliroforissis (DEP),

Sotirios Kouvelas,

встъпили страни:

Nicolaos Avdellas и други,

относно тълкуването на Договора за ЕИО, по-специално член 2, член 3, буква е), членове 9, 30, 36, 85 и 86,

СЪДЪТ,

в състав: г-н О. Due, председател, г-н Т. F. O' Higgins, г-н G. C. Rodríguez Iglesias и г-н M. Díez de Velasco, председатели на състав, Sir Gordon Slynn, г-н С. N. Kakouris, г-н R. Joliet, г-н F. A. Schockweiler и г-н P. J. G. Kapteyn, съдии

генерален адвокат: г-н С. О. Lenz,

секретар: г-н Н. А. Rühl, главен администратор,

като има предвид становищата, представени:

- за Elliniki Radiophonia Tileorassi Anonimi Etairia, от адв. V. Kostopoulos и адв. К. Kalavros, avocats в Атина,

* Език на производството: гръцки.

- за Dimotiki Etairias Pliorforissis и г-н Sotirios Kouvelas, от адв. А. Vamvakopoulos, адв. А. Panagopoulos и адв. Р. Ladas, avocats в Солун,

- за френското правителство, от адв. Е. Belliard, заместник директор в дирекцията по юридически въпроси в Министерство на външните работи и г-н G. de Bergues, главен заместник секретар по външните работи в същото министерство, в качеството на представители,

- за Комисията на Европейските общности, от г-н G. Marengo, юридически съветник, г-н В. Jansen и г-жа М. Condou-Durande, членове на нейния правен отдел, в качеството на представители,

като взе предвид доклада от съдебното заседание,

след като изслуша устните състезания на Elliniki Radiophonia Tileorassi Anonimi Etairia, на Dimotiki Etairia Pliorforissis и на Комисията по време на съдебното заседание от 27 ноември 1990 г.,

след като изслуша становището на генералния адвокат по време на заседанието от 23 януари 1991 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С Решение от 11 април 1989 г., постъпило в Съда на 16 август 1989 г., Monomeles Protodikeio Thessaloniki (Областен съд), Солун, в производството за временни мерки е отправил до Съда за преюдициално запитване съгласно член 177 от Договора за ЕИО няколко въпроса относно тълкуването на Договора за ЕИО, по-специално член 2, член 3, буква е), членове 9, 30, 36, 85 и 86, и също член 10 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи от ноември 1950 г., за да определи съответствието с тези разпоредби на национална система за изключителни телевизионни права.

2. Тези въпроси са повдигнати в производството между Elliniki Radiophonia Tileorassi Anonimi Etairia (наричано по-нататък „ERT”), гръцко радио и телевизионно дружество, на което гръцката държава е предоставила изключителни права за извършване на своите дейности, и Dimotiki Etairia Pliorforissis (наричано по-нататък „DEP”), общинско информационно дружество в Солун, и г-н S. Kouvelas, кмет на Солун. Независимо от изключителните права, от които се ползва ERT, през 1989 г. DEP и кметът създават телевизионна станция, която през същата тази година започва да излъчва телевизионни програми.

3. ERT е създадено със Закон № 1730/1987 (Официален вестник на гръцката република № 145 А от 18.8.1987 г., стр. 144). Съгласно член 2, параграф 1 от този закон, целта на ERT, без оглед на печалбата, е да организира, използва и развива радио и телевизия и да допринася за информацията, културата и забавлението на

гръцкия народ. Член 2, параграф 2 постановява, че държавата предоставя на ERT изключително право, по отношение на радио и телевизия, за всяка дейност, която допринася за изпълнението на неговата задача. Правото обхваща, по-специално излъчването чрез радио или телевизия на звуци и образи от всякакво естество от територията на Гърция за общо приемане или чрез специални затворени или кабелни мрежи, или всякаква друга форма на мрежа, и създаването на радио и станции. Съгласно член 2, параграф 3 ERT може да произвежда и използва чрез всякакви средства радио и телевизионни излъчвания. Член 16, параграф 1 от същия закон забранява на всяко лице да предприема, без разрешението на ERT, дейности, за които ERT притежава изключително право.

4. Тъй като взема предвид становището, че дейностите на DEP и кмета на Солун са обхванати от неговите изключителни права, ERT завежда производство по съкратена процедура пред Областния съд на Солун, за да получи, въз основа на член 16 от Закон № 1730/1987, съдебна забрана, която забранява всякакво излъчване и заповед за конфискуване и отчуждаване на техническото оборудване. Пред този съд, DEP и г-н Kouvelas се позовават основно на разпоредбите на правото на Общността и Европейската конвенция за правата на човека.

5. Тъй като взема предвид, че делото повдига важни въпроси от правото на Общността, националният съд спира производството и отправя следните въпроси до Съда за преюдициално запитване:

„1) Съвместим ли е закон, който позволява на отделен телевизионен оператор да разполага с телевизионен монопол спрямо цялата територия на държава-членка и да осъществява телевизионни излъчвания от всякакъв тип с разпоредбите на Договора за ЕИО и на вторичното законодателство.

2) Ако това е така, дали и в каква степен се нарушава основният принцип за свободно движение на стоки, установен в член 9 от Договора за ЕИО, с оглед на факта, че ползването от страна на отделен оператор на изключително право за телевизия, което налага забрана за всички други граждани на Общността относно износа, отдаването или разпространението, без оглед на начините, на въпросната държава-членка на материали, звукозаписи, филми, телевизионни документални филми или други продукти, които могат да се използват за осъществяване на телевизионни излъчвания, освен за да обслужват целите на оператора, който разполага с изключителното право за излъчване, когато, разбира се, този оператор също така разполага с дискреционното правомощие да избира и насърчава национални материали и продукти за сметка на тези от други държави-членки на Общността.

3) Дали и в каква степен предоставянето на право за излъчване на отделен оператор съставлява мярка, която има равностойно значение на количествено ограничение спрямо износа, изрично забранена съгласно член 30 от Договора за ЕИО.

4) Ако се приеме, че е законно да се предоставя чрез закон на отделен оператор изключително право, за цялата национална територия на държава-членка, да осъществява телевизионни излъчвания от всякакъв вид, поради съображението, че предоставянето е обхванато от разпоредбите на член 36 от Договора за ЕИО, както той е бил тълкуван от Европейския съд, и предвид на това, че това предоставяне удовлетворява задължителното изискване и обслужва целите на обществения интерес - организирането на телевизия като служба в полза на обществения интерес - дали и до каква степен тази предвидена цел е надвишена, тоест дали тази цел, в защита на обществения интерес, се постига по най-малко утежняващ начин, с други думи по начин, който най-малко нарушава принципа за свободното движение на стоки.

5) Дали и в каква степен изключителните права, предоставени от страна на една държава-членка на едно дружество (оператор) по отношение на телевизионни излъчвания, и упражняването на тези права, съответстват на правилата за конкуренция от член 85 заедно с член 3, буква е) от Договора за ЕИО, когато изпълнението от страна на дружеството на определени дейности, по-специално а) предаването на реклами, б) разпространение на филми, документални филми и други телевизионни материали, продуцирани на територията на Общността, в) подбор, по собствено усмотрение, разпространение и предаване на телевизионни излъчвания, филми, документални филми и други материали, предотвратява, ограничава или нарушава конкуренцията по отношение на потребителите на Общността от сектора, в който то работи, и на цялата национална територия на държавата-членка, дори когато то е упълномощено по закон да извършва тези дейности.

6) Когато държавата-членка използва дружеството, на което е поверено извършването на телевизионната услуга - дори по отношение на нейните търговски дейности, особено рекламирането - като дружество, натоварено с извършването на услуги от общ икономически интерес, дали и до каква степен правилата относно конкуренцията, които се съдържат в член 85 заедно с член 3, буква е), са несъвместими с изпълнението на задачата, която е предоставена на дружеството.

7) Дали подобно дружество, на което е било предоставено съгласно закона на държавата-членка монопол върху телевизионното излъчване от всякакво естество на цялата национална територия на тази държава, може да се разглежда като заемащо доминиращо положение в съществена част от Общия пазар, и,

8) Ако това е така, дали и в каква степен налагането (поради липсата на всякаква друга конкуренция на пазара) на монополни цени за телевизионни реклами и на подобно преференциално отношение, по негова преценка, срещу потребителите на Общността, и изпълнението от страна на това дружество на дейностите, упоменати по-горе във въпрос 5), извършвани при липса на конкуренция в сферата, в която то работи, съставлява злоупотреба с доминиращо положение.

9) Дали и в каква степен предоставянето чрез закон на отделен оператор на телевизионен монопол за цялата национална територия на държава-членка, с правото да извършва телевизионни излъчвания от всякакъв вид, днес е в съответствие със социалната цел на Договора за ЕИО (преамбюла и член 2), постоянното подобряване на условията на живот на хората в Европа и бързото повишаване на техния стандарт на живот, и с разпоредбите от член 10 от Европейската конвенция за защита на правата на човека от 4 ноември 1950 г.

10) Дали свободата на изразяване, обезпечена от член 10 на Европейската конвенция за защита на правата на човека от 4 ноември 1950 г. и упоменатата по-горе социална цел на Договора за ЕИО, изложен в неговия преамбюл и в член 2, налага самата тя задължения за държавите-членки, независимо от писмените разпоредби на действащото право на Общността, и ако това е така, какви са тези задължения.”

6. Прави се препратка към доклада от съдебното заседание за пълните подробности относно правната основа и обстоятелствата по основното дело, процедурата и представените пред Съда писмени становища, които по-нататък се споменават или обсъждат само доколкото е необходимо за доводите на Съда.

7. Видно е, по същество, от препращащото решение, че чрез своя първи въпрос националният съд иска да установи дали даден телевизионен монопол, държан от отделно дружество, на което една държава-членка е предоставила изключителни права за тази цел, е допустим съгласно правото на Общността. Вторият, третият и четвъртият въпрос се отнася до това дали правилата относно свободното движение на стоки, по-специално член 9 и членове 30 и 36 от Договора, изключват подобен монопол. Тъй като тези въпроси засягат монопол в сферата на услугите, те трябва да се приемат като отнасящи се не само до правилата на Договора във връзка със свободното движение на стоки, но също така до тези във връзка с свободата на предоставяне на услуги, по-специално член 59 от Договора.

8. Петият, шестият, седмият и осмият въпрос се отнасят до тълкуването на правилата за конкуренцията, които се прилагат спрямо дружествата. В това отношение националният съд иска да установи на първо място дали член 3, буква е) и член 85 от Договора изключват предоставянето от държавата на изключителни права в областта на телевизията. Второ, националният съд се интересува дали едно дружество, което разполага с изключително право във връзка с телевизия на цялата територия на една държава-членка, вследствие, притежава доминиращо положение в съществена част от пазара по смисъла на член 86 от Договора и дали определено поведение съставлява злоупотреба с това доминиращо положение. Трето, националният съд пита дали прилагането на правилата относно конкуренцията изключва изпълнението на определената задача, която е поверена на подобно дружество.

9. Деветият и десетият въпроси се отнасят до разглеждане на монополното положение в областта на телевизията в светлината на член 2 от Договора и член 10 от Европейската конвенция за правата на човека.

Относно телевизионния монопол

10. С Решение от 30 април 1974 г., Sacchi, параграф 14, (155/73, Recueil, стр. 409), Съдът поддържа, че нищо в Договора не препятства държавите-членки, относно съображения от не икономическо естество във връзка с обществения интерес, да извадят радио и телевизионните излъчвания от областта на конкуренция чрез предоставянето на едно или повече учреждения на изключително право да ги извършва

11. Въпреки това, от член 90, параграфи 1 и 2 от Договора следва, че начинът, по който се организира или упражнява монополът, може да нарушава правилата на Договора, по-специално тези във връзка със свободното движение на стоки, свободата на предоставяне на услуги и правилата относно конкуренцията.

12. Отговорът на националния съд, следователно, трябва да бъде, че правото на Общността не препятства предоставянето на телевизионен монопол поради съображения от не икономическо естество във връзка с обществения интерес. Но, начинът, по който е организиран и се упражнява подобен монопол, не трябва да нарушава разпоредбите на Договора относно свободното движение на стоки и услуги или правилата относно конкуренцията.

Относно свободното движение на стоки

13. Трябва да се отбележи като начало, че от решението Sacchi следва, че телевизионното излъчване е обхванато от правилата на Договора във връзка с услугите и тъй като един телевизионен монопол е монопол в предоставянето на услуги, като такъв той не противоречи на принципа за свободното движение на стоки.

14. Но от същото решение следва, че търговията с материали, звукозаписи, филми и други продукти, които се използват за телевизионно излъчване, се урежда от правилата относно свободното движение на стоки.

15. В това отношение, предоставянето на отделно дружество на изключителни права във връзка с телевизионно излъчване и предоставянето за тази цел на изключително право да внася, наема или разпространява материали и продукти, необходими за това излъчване, като такова не съставлява мярка, която има ефект равностоеен на количествено ограничение по смисъла на член 30 от Договора.

16. Би било различно, ако предоставянето на тези права поражда пряко или косвено, дискриминация между вътрешните продукти и внасяните продукти за

сметка на последните. Националният съд, който единствен има юрисдикция да определи фактите, трябва да разгледа дали това е така в настоящото дело.

17. Относно член 9 от Договора, достатъчно е да се отбележи, че този член съдържа забрана между държавите-членки на митническите налози върху вноса и износа и на всички такси, които имат равностоен ефект. Тъй като документите пред Съда не съдържат нещо, което да показва, че въпросното законодателство включва налагането на такса спрямо вноса или износа, член 9 изглежда, че няма значение за целите на оценката на въпросния монопол от гледна точка на правилата за свободното движение на стоки.

18. Следователно, необходимо е да се отговори, че членовете от Договора за ЕИО относно свободното движение на стоки не препятстват предоставянето на отделно дружество на изключителни права във връзка с телевизионно излъчване и предоставянето за тази цел на изключителното правомощие да внася, наема или разпространява материали и продукти, които са необходими за това излъчване, при условие че по този начин не се създава дискриминация между вътрешните продукти и вносните продукти за сметка на последните.

Относно свободното предоставяне на услуги

19. Член 59 от Договора предвижда, че ограничения върху свободното предоставяне на услуги на територията на Общността трябва прогресивно да се отменят по време на преходния период по отношение на гражданите на държавите-членки, които са установени в друга държава от Общността, различна от тази на лицето, за когото са предназначени услугите. Изискванията на тази разпоредба обхващат, по-специално премахването на всякаква дискриминация срещу едно лице, което предоставя услуги, което е установено в друга държава-членка, различна от тази, в която трябва да се предоставят услугите.

20. Както беше посочено в параграф 12 от настоящото решение, независимо че наличието на монопол при предоставянето на услуги като такова не е несъвместимо с правото на Общността, не може да се изключи възможността монополът да е организиран по такъв начин, че да нарушава правилата относно свободното предоставяне на услуги. Подобен случай възниква, по-специално когато монополът води до дискриминация между националните телевизионни излъчвания и тези, които произхождат от други държави-членки, за сметка на последните.

21. Относно въпросния монопол по главното производство, видно е от член 2, параграф 2 от Закон № 1730/1987 и съдебната практика на гръцкия Държавен съвет, че изключителното право на ERT обхваща, както правото да излъчва своите собствени програми (наричани по-нататък „излъчвания”), така и правото да получава и препредава програми от други държави-членки (наричани по-нататък „препредавания”).

22. Както е отбелязала Комисията, съсредоточаването на монополите да излъчва и препредава в ръцете на отделно дружество, дава на това дружество възможността, както да излъчва негови собствени програми, така и да ограничава препредаването на програми от други държави-членки. Тази възможност, при липсата на всякаква гаранция относно препредаването на програми от други държави-членки, може да накара дружеството да предпочете своите собствени програми за сметка на чуждестранните програми. При една подобна система равенството на възможността между излъчвания на собствените програми и препредаването на програми от други държави-членки, следователно, може да бъде сериозно изложено на риск.

23. Въпросът дали съвкупността от изключителното право за излъчване и правото за препредаване на практика води до дискриминация за сметка на програми от други държави-членки е фактически въпрос, който само националният съд има юрисдикцията да определи.

24. На следващо място трябва да се подчертае, че правилата относно свободата на предоставяне на услуги изключват националните правила, които имат подобни дискриминиращи последици, освен ако тези правила са обхванати от разпоредбата за изключение, която се съдържа в член 56 от Договора, към която прави препратка член 66. Следва от член 56, който трябва да бъде тълкуван строго, че дискриминиращите правила могат да се оправдаят по съображения относно обществена политика, обществена сигурност или обществено здравеопазване.

25. Видно е от становищата, представени пред Съда, че единствената цел на въпросните правила е да се избегнат нарушения, които се дължат на ограничения брой налични канали. Подобна цел, не може да съставлява оправдание за тези правила за целите на член 56 от Договора, когато въпросното дружество използва само ограничен брой налични канали.

26. Съответно, отговорът на националният съд трябва да бъде, че член 59 от Договора забранява национални правила, които създават монопол, който обхваща изключителни права за предаване на излъчванията на притежателя на монопола и за препредаване на излъчвания от другите държави-членки, когато подобен монопол поражда дискриминационни последици за сметка на излъчвания от другите държави-членки, освен ако тези правила са оправдани поради едно от основанията, посочени в член 56 от Договора, към които се отнася член 66 от него;

Относно правилата за конкуренцията

27. Като предварителна точка, трябва да се отбележи, че член 3, буква е) от Договора заявява само целта пред Общността, на която се дава специфичен израз в няколко разпоредби от Договора относно правилата за конкуренцията, включително, по-специално членове 85, 86 и 90.

28. Независимото ръководство на едно дружество трябва да се разглежда с оглед на приложимите спрямо дружествата разпоредби на Договора, такива като, по-специално членове 85 и 86 и член 90, параграф 2.

29. Относно член 85, достатъчно е да се отбележи, че той се прилага, съобразно собствените му клаузи, спрямо споразумения „между дружества”. Нищо в решението за препращане не предполага наличието на някакво споразумение между дружества. Следователно, не е необходимо да се тълкува тази разпоредба.

30. Член 86 постановява, че всяка злоупотреба с доминиращо положение в рамките на общия пазар или в негова съществена част се забранява като несъвместима с общия пазар, доколкото тя може да засегне търговията между държавите-членки.

31. В това отношение трябва да се има предвид, че едно дружество, което разполага със законен монопол може да се разглежда като имащо доминираща позиция по смисъла на член 86 от Договора (вж. Решение от 3 октомври 1985 г., СВЕМ, параграф 16, (311/84, Recueil, стр. 3261) и територията на една държава-членка, на която се разпростира монопола може да съставлява съществена част от общия пазар (вж. Решение от 9 ноември 1983 г., Michelin, параграф 28, 322/81, Recueil, стр. 3461).

32. Независимо че член 86 от Договора не забранява монополите като такива, при все това той забранява злоупотребата с тях. За тази цел член 86 посочва известен брой злоупотребяващи практики с примери.

33. В това отношение трябва да се отбележи, че съгласно член 90, параграф 2 от Договора, дружества, на които е поверено разработването на услуги от общ икономически интерес подлежат на правилата относно конкуренцията, доколкото не се докаже, че прилагането на тези правила не е съвместимо с изпълнението на тяхната особена задача (вж., по-специално Решение от 30 април 1974 г., Sacchi, цитирано по-горе, параграф 15).

34. Съответно националният съд е този, който трябва да определи дали практиките на подобно дружество са съвместими с член 86 и да провери дали тези практики, ако те нарушават тази разпоредба, могат да бъдат оправдани от нуждите на особената задача, с която може да е било натоварено дружеството.

35. Относно държавните мерки и, по-специално предоставянето на изключителни права, трябва да се изтъкне, че докато членове 85 и 86 са насочени изключително спрямо дружества, Договорът при все това изисква от държавите-членки да не приемат или поддържат в сила каквато и да е мярка, която може да лиши тези разпоредби от тяхната ефективност (вж. Решение от 16 ноември 1977 г., INNO, параграф 31 и 32, 13/77, Recueil, стр. 2115).

36. Член 90, параграф 1 по този начин предвижда, че в случая на дружества, на които държавите-членки предоставят специални или изключителни права,

държавите-членки не могат нито да приемат, нито да поддържат в сила каквато и да е мярка, в противоречие с правилата, които се съдържат в Договора.

37. В това отношение трябва да се отбележи, че член 90, параграф 1 от Договора забранява предоставянето на изключително право за препредаване на телевизионни излъчвания на дружество, което разполага с изключително право да предава излъчвания, когато тези права биха могли да създадат положение, при което това дружество е доведено до нарушение на член 86 от Договора чрез дискриминационна политика на излъчване, която благоприятства неговите собствени програми.

38. Отговорът на националния съд, следователно, трябва да бъде, че член 90, параграф 1 от Договора забранява предоставянето на изключително право за предаване и изключително право за препредаване на телевизионни излъчвания на отделно дружество, когато тези права биха могли да създадат положение, при което това дружество е доведено до нарушение на член 86 по силата на дискриминираща политика за излъчване, която благоприятства неговите собствени програми, освен ако прилагането на член 86 препятства изпълнението на особените задачи, които са му поверени.

Относно член 2 от Договора

39. Както Съдът няколкократно заявява (вж., по-специално Решение от 24 януари 1991 г., *Alsthom*, C-339-89, *Recueil*, стр. I-107), член 2 от Договора, посочен в деветия и десетия преюдициален въпрос, описва задачата на Европейската икономическа общност. Заявените в тази разпоредба цели се отнасят до съществуването и функционирането на Общността и трябва да се постигнат чрез установяването на общ пазар и постепенното сближаване на икономическите политики на държавите-членки.

40. Отговорът на националния съд, следователно, трябва да бъде, че не могат да се извлекат каквито и да било критерии за решаването на това, дали един национален телевизионен монопол е в съответствие с правото на Общността от член 2.

Относно член 10 от Европейската конвенция за правата на човека

41. С оглед на член 10 от Европейската конвенция за правата на човека, посочен в деветия и десетия въпрос, първо трябва да се подчертае, че както Съдът няколкократно заявява, основните права съставляват неразделна част от общите принципи на правото, чието съблюдаване той гарантира. За тази цел Съдът се вдъхновява от конституционните традиции, които са общи за държавите-членки и от насоките, предоставени от международните договори за защитата на правата на човека, по които са си сътрудничили държавите-членки или които те са подписали (вж., по-специално Решение от 14 май 1974 г., *Nold*, параграф 13, 4/73, *Recueil*, стр. 491). Европейската конвенция за правата на човека има специално значение в това отношение (вж., по-специално Решение от 15 май 1986 г., *Johnston*, параграф 18

222-84, Recueil, стр. 1651). Следва, че както Съдът заявява в своето решение от 13 юли 1989 г., Wachauf, параграф 19, (5/88, Recueil, стр. 2609) Общността не може да приема мерки, които не са съвместими със спазването на правата на човека, признати и гарантирани.

42. Както Съдът заявява (вж. Решенията от 11 юли 1985 г., Cinéthèque, параграф 26, 60/84 и 61/84, Recueil, стр. 2605 и от 30 септември 1987 г., Demirel, параграф 28, 12/86, Recueil, стр. 3719), той няма правомощие да разглежда съответствието с Европейската конвенция за правата на човека на националните правила, които не са обхванати от правото на Общността. От друга страна, когато подобни правила наистина са обхванати от правото на Общността, и се отправя иск до Съда за преюдициално запитване, той трябва да предостави всички критерии за тълкуване, които са нужни на националния съд, за да определи дали тези правила са съвместими с основните права, чието спазване гарантира Съдът, и които по-специално произтичат от Европейската конвенция за правата на човека.

43. По-специално, когато една държава-членка се позовава на съчетаните разпоредби на членове 56 и 66 от Договора, за да оправдае правила, които биха могли да препятстват упражняването на свободно предоставяне на услуги, подобно оправдаване, предвидено от правото на Общността, трябва да се тълкува в светлината на общите принципи на правото, и по-специално на основните права. По този начин въпросните национални правила могат да попаднат сред изключенията, които са предвидени в тези разпоредби, само ако те са съвместими с основните права, чието спазване се гарантира от Съда.

44. Следва, че в подобен случай националният съд е този който, и ако е необходимо, Съдът на Европейските общности, трябва да прецени прилагането на тези разпоредби, като се имат предвид всички правила от правото на Общността, включително свободата на изразяване, както е включена в член 10 от Европейската конвенция за правата на човека, като общ принцип на правото, чието спазване се гарантира от Съда.

45. Отговорът на националния съд, следователно, трябва да бъде, че ограниченията, наложени спрямо правомощието на държавите-членки да прилагат разпоредбите, посочени в членове 66 и 56 от Договора на основание обществена политика, обществена сигурност и обществено здравеопазване трябва да се оценяват в светлината на общия принцип за свобода на изразяване, включен в член 10 от Европейската конвенция за правата на човека.

По съдебните разноски

46. Разноските, направени от френското правителство и Комисията, които са представили становища пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело има характер на инцидентен установителен иск в производството пред националната юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът

като се произнася по въпроси, отправени до него от Monomeles Protodikeio, Солун с Решение от 11 април 1989 г., реши:

- 1. Правото на Общността не препятства предоставянето на телевизионен монопол по съображения от не икономическо естество във връзка с обществен интерес. Но начинът, по който е организиран и се упражнява подобен монопол не трябва да нарушава разпоредбите на Договора относно свободното движение на стоки и услуги или правилата относно конкуренцията.**
- 2. Членовете на Договора за ЕИО относно свободното движение на стоки не препятстват предоставянето на отделно дружество на изключителни права във връзка с телевизионно излъчване и предоставянето за тази цел на изключително правомощие да внася, наема или разпространява материали и продукти, необходими за това излъчване, при условие че по този начин не се създава дискриминация между вътрешните продукти и вносните продукти за сметка на последните.**
- 3. Член 59 от Договора забранява национални правила, които създават монопол, който обхваща изключителни права да се предават излъчванията на притежателя на монопола и да се препредават излъчвания от другите държави-членки, когато подобен монопол поражда дискриминационни последици за сметка на излъчвания от другите държави-членки, освен ако тези правила са оправдани с едно от основанията, посочени в член 56 от Договора, за който се отнася член 66 от него.**
- 4. Член 90, параграф 1 от Договора забранява предоставянето на изключително право за предаване и изключително право за препредаване на телевизионни излъчвания на отделно дружество, когато тези права биха могли да създадат положение, при което това дружество е доведено до нарушение на член 86 по силата на дискриминираща политика за излъчване, която благоприятства неговите собствени програми, освен ако прилагането на член 86 препятства изпълнението на особени задачи, които са му поверени.**
- 5. Не могат да се извлекат каквито и да било критерии за решаването на това, дали един национален телевизионен монопол е в съответствие с правото на Общността от член 2 от Договора.**
- 6. Ограниченията, наложени от правомощието на държавите-членки да прилагат разпоредбите, посочени в членове 66 и 56 от Договора на основание обществена политика, обществена сигурност и обществено здравеопазване**

трябва да се оценяват в светлината на общия принцип за свобода на изразяване, включен в член 10 от Европейската конвенция за правата на човека.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 18 юни 1991 година.

Подписи